

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 99

číslo: 18

5. května 2019

Cena: 8 Kč

Vnímat světlo Boží přítomnosti

Exercicie nad příběhem o proměnění Páně

Při postních duchovních cvičeních v penzionu Zahrada v Brně „vstoupili“ jejich účastníci do novozákonního příběhu Proměnění na hoře Tábor. Základem meditací totiž byl text Lukášova evangelia 9,28-36. Exercicie pravidelně pořádané brněnskou diecézí se letos konaly od 25. do 27. března a přijeli na ně laici, ale i duchovní CČSH, celkem deset účastníků. Program připravil emeritní biskup Petr Šandera, který se

vedení těchto a dalších cvičení věnuje už delší čas, a s duchovním doprovázením i s bohoslužbami mu pomáhala farářka Eva Buttová. Na začátku postních exercicií nabídl Petr Šandera všem příchozím základní obecnou meditaci, která měla pomoci ke zklidnění, koncentraci, ztišení. Právě silencium (mlčení nebo klid bez zbytečného hovoru a rozptylování) provázelo účastníky po všechny tři dny a přinášelo zku-

šenost, že být sám se sebou v tichu je jednou z cest do Boží blízkosti. Příběh o proměnění Páně na hoře Tábor rozdělil Petr Šandera do čtyř částí ke čtyřem meditacím, rozjímáním, do nichž postupně posluchače uváděl. Zdůrazňoval klíčové myšlenky textu a při tom účastníkům ponechával svobodu v tom, čím především se v textu nechají inspirovat. V rozjímání pomáhalo také využívání imaginace. A tak se každý mohl vydat na horu Tábor spolu s učedníky nebo se stát jedním z nich a uvažovat o Kristově rozmlouvání s Mojžíšem a Eliášem, být svědkem Ježíšovy modlitby a vnímat světlo Boží přítomnosti, řečeno slovy evangelia „spatřit jeho slávu“ – slávu proměněného Krista. Petr Šandera v jednom z podnětů k meditaci mluvil o možnosti vidět světlo z hory Tábor – tedy Boží přítomnost v celém světě. „Ve světle Kristově člověk vidí celý kosmos jako krásný,“ uvedl mj. duchovní. Petr Šandera sám čerpal a zapracoval do postních cvičení inspiraci z různých zdrojů, např. z ignaciánského postupu rozjímání, modliteb katolické i pravoslavné tradice nebo duchovního bohatství ikon. Účastníci také mohli meditoval před obrázkem ikony Proměnění Páně, jejímž autorem je pravděpodobně Andrej Rublev. A právě projekce dvoudílného filmu o nejznámějším ruském ikonopisci režiséra A. Tarkovského doplnila večerní část programu.

K bohoslužbám pak duchovní využili Liturgii pro menší společenství, která vznikla v brněnské diecézi zhruba před devatenácti lety pro potřeby poutních cest do Taizé. Společenství bratří a sester, kteří seděli v kruhu kolem stolu Páně, umocňovalo vědomí vzájemné blízkosti. Účastníci exercicií mohli využít duchovního doprovázení P. Šandery a E. Buttové v soukromých rozhovorech a v programu byl také ranní a večerní žaltář.

P. Šandera ve spolupráci s E. Buttovou už dlouhodobě připravuje třídní duchovní cvičení v době předvelikonočního půstu i v čase před adventem. Konají se vždy v Brně v penzionu Zahrada na Lipové. Na stejném místě probíhají i pětidenní meditační setkání v létě, která obvykle vede farář Daniel Majer z pražského vinohradského sboru. (jz)

Duchovní život se týká každého člověka

S Petrem Šanderou o křesťanské meditaci a exerciciích

Emeritní brněnský biskup a farář v Kuřimi Petr Šandera má letité zkušenosti s vedením duchovních cvičení. Pravidelně chystá exercicie pro postní dobu, které se konají v Brně. Během těch letošních, koncem března, jsme s ním mluvili o tom, co pro něj bylo impulsem k pořádání těchto cvičení, o meditaci samotné i o tom, jak je možné v rámci ní „vstoupit“ do biblického příběhu. Zeptali jsme se ho také na Liturgii pro menší společenství, kterou před devatenácti lety vytvořil a používá ji právě při komorních setkáních, jakými jsou třeba postní exercicie v penzionu Zahrada v Brně.

Exercicie v životě CČSH

Mají duchovní cvičení v CČSH delší tradici, nebo se jedná spíše o novější druh aktivity v životě církve?

Pokud vím, je to záležitost novější doby, ale jak čas utíká, tak už to bude dvacet let, co se duchovní cvičení praktikují. Někde fungují pod názvem duchovní obnova. Zpočátku šlo o osobní iniciativu některých jednotlivců, kteří první exerciční zkušenost měli v katolické církvi, kde se podařilo navázat kontakt s jezuiti, konkrétně

s Ludvíkem Armbrusterem. On začal dávat ekumenické exercicie – ignaciánská duchovní cvičení pro evangeliky, pravoslavné, husity, kteří se přihlásili. A potom, zhruba v roce 1999, se zrodila myšlenka zkusit pořádat exercicie v rámci husitské církve. Musím říct, že zpočátku to pochopitelně bylo nahlíženo jako vnášení cizích prvků do našeho církevního života. Takže jakási nedůvěra a odstup zde byly, ale myslím, že už je to dávno překonané a že se exercicie staly součástí života Církve československé husitské.

Takže vaše soukromá cesta k exerciciím vedla také přes Ludvíka Armbrustera?

Ano, nebyl jsem u těch úplně prvních ekumenických cvičení, ale zažil jsem je v Českém Těšíně. Jednalo se o moji první zkušenost - týdenní exercicie a moc se mi zde toto téma otevřelo.

Později jste začal sám duchovní cvičení připravovat a vést...

Pokračování na str. 3

Grafika: Jana Wienerová

Pozdrav patriarchy Tomáše Butty poutníkům Noci kostelů 2019

Vážení poutníci, zdravím vás všechny, kteří budete v letošním roce putovat nočními městy, obcemi a krajinou, a kteří budete procházet a navštěvovat otevřené chrámy, kostely, domy a modlitebny různých církví v naší vlasti.

Stavby křesťanských církví i židovské synagogy byly budovány s vírou, úctou a lidskou tvůrčí dovedností. Bez ostychu vstupte i do míst, kam byste se běžně vstoupit zdráhali. Buďte srdečně přivítáni také ve sborech Církve československé husitské.

Pro letošní rok je jako motto zvolen úryvek verše z knihy proroka Izajáše: „Dáte se do zpěvu jako v noci, kdy se zasvěcuje svátek“ (Iz 30,29). Mohli bychom celý tento verš parafrázovat takto: „Budete zpívat písně jako v noci, kdy se slaví svátek. Budete naplnění radostí jako poutníci v čase svátků, kdy se ubírají za zvuku hudebních nástrojů do chrámu na pevné skále.“ Obsahem tohoto verše je všechno podstatné, co se pojí k Noci kostelů. Hovoří se zde o noci, o putování do chrámu a také o zpěvu, hudbě a slavnostní atmosféře, které prostupují a naplňují prostory chrámu.

Děkuji všem, kteří s nasazením organizují tuto akci, i všem, kteří připravují jednotlivé nápadité programy slova, obrazu a hudby. Ať i letos mohou mnozí poutníci poznat nová místa prosvětlených kostelů, setkat se s pestrým programem a zakusit upřímnou lidskou přívětivost a křesťanskou pohostinnost. Je pro mne ctí připojit se i v letošním roce k udělovaným záštitám.

Ať Boží požehnání a zdar provázejí tuto akci!

Tomáš Butta, patriarcha Církve československé husitské

Seminář v Senátu věnovaný politické kultuře

V Senátu Parlamentu České republiky se dne 16. dubna 2019 uskutečnil odborný seminář s názvem „Proměny české politické kultury“. Tento seminář organizovala paní místopředsedkyně Senátu Mgr. Miluše Horská ve spolupráci s Univerzitou Pardubice a s Církvi československou husitskou.

V první části věnované devítkovým výročím a naší politické kultuře vystoupili dr. Zdeněk Hazdra, dr. Jiří Pehe a doc. Michal Stehlík. Druhá část byla zaměřena na roli zákonodárných institucí v dějinách, v níž přednesli svůj příspěvek prof. Petr Vorel a prof. Jaroslav Pánek. Ve třetí části věnované husitství a odkazu české reformace přednesli příspěvky dr. Tomáš Butta, prof. Jan Blahoslav Lášek a doc. David Tonzar. V příspěvcích i diskusích se prolínala témata politická, historická i náboženská. Pozornosti se dostalo nejen letošním „velkým devítkovým výročím“, ale i těm méně připomínaným, jako je rok 1419, rok 1619 anebo rok 1919. T. B.

Monodisticha Daniela Czepka

Když v putování tvém tě potká cosi zlého,
tu k Bohu uchyl se, vše přijmi z ruky jeho.

Když v Boží vůli tvá má býti obsažena,
pak ty svou vlastní dřív nech zmizet do ztracena.

Jsem z Boha, navždy v něm je duchovní má vlast.
Být s ním je blaženství a bez Něho jen strast.

Když rozum v domnění, že nic jej nezastíní,
si řekne "Já jsem Bůh", pak, co chce d'ábel, činí.

Jen příroda se zná, věz, přímo k Bohu brát.
Jdi s ní. Co tobě milost, to je pro ni rád.

Když vchází úplné, pak, co je částkou, míjí.
Čas chvátá tam, kam dospět mám a věčně žiji.

Jak špatně připraven je pro nebeské cíle
ten, jemuž pomyslet zde na ně není milé!

Co na tom, člověče, že odmítáš to znát;
Bůh vroucně má tě rád, co víc si můžeš přát?

Tvůj život nezmizí, by tělo tlelo v hrobě,
když duši v Bohu jsi a Boží Duch je v tobě.

Proč stále odkládáš svou cestu do nebes?
Svým zítřkem nejsi jist, tak neotálej dnes!

I na mně leží svět; bych nežil v tomto čase,
pak bez mé částčky ten celek rozpadá se.

Na vůli Boží až se zcela spolehněš,
pak chtěj, co Bůh, a On ti splní vše, co chceš.

Oč důležitější než stavět zem a nebe
je z čiré nutnosti zřít duši uvnitř sebe!

Že k slunci obrácen jsi zády napořád
a září nevidíš, je její vinou snad?

Jak ryba ve vodě, tak v Bohu ploveš ty.
Je v tobě, u tebe. Nuž, plav mu v ústrety.

V svém mlčení jsem zjistil sám o sobě víc,
než v celém staletí by bylo možno říci.

V tvém těle vnořil se duch ve vezdejší žití
a s ním se vrhá zpět až k nejvyššímu bytí.

Z kazatelského plánu

2. neděle po Velikonocích

Hospodinova milosrdenství je plná země. Nebesa byla učiněna
Hospodinovým slovem. Aleluja! (Žalm 33,5b-6a)

První čtení: Skutky 9,1-20

Tužby velikonoční:

2. Abychom všichni byli posvěceni ke kněžskému poslání pokoje s Bohem
i lidmi, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom se přihlásili poslušnou a obětavou vírou do služeb Krista
vzkříšeného, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Nebeský Otče, tys tak miloval svět, že vlastního Syna jsi vydal, aby skrze
něho byl spasen. Prosíme tě, obdaruj všechny věřící stálým potěšením ze
vzkříšení! Osvi' nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše
Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Zjevení 5,11-14

Evangelium: Jan 21,1-19

Verše k obětování: Žalm 146,1-2

Verš k požehnání: Jan 21,17b

Modlitba k požehnání:

Nebeský Otče, dovol nám navždycky se radovat z tvých svatých darů a přijímat
v nich bohatství tvé lásky, jíž jsi nás zahrnul! Prosíme o to ve jménu
Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 58, 59, 163, 244, 176, 180, 187

Všímat si hezkých věcí

Vlastně to patří k našim každodenním křesťanským povinnostem, a teď na jaře je takové všímání obzvlášť ulehčené. I my, co bydlíme ve městech, máme vesměs poblíž nějaký parčík nebo malou předzahrádku, a i když tam třeba zrovna nevysadili cibulky bílých krokusů jako u jedné rušné křižovatky v Brně, ani se tam nehlásí o slovo čemeřice a narcisy jako tady za rohem, všude je aspoň kousek čerstvě zeleně jako radostná ukázka Božího stvoření. Ale nemusí to být jenom z dílny přírody. Také šikovná lidská ruka a vynalézavá hlava nás potěší – když si dokážeme všimnout! Ovšem jak to tak bývá, zpravidla si najdeme čas komentovat zatepla věci, které se nám nelíbí nebo které nás nějak popudí, kdežto s pozitivním komentářem nebývá na spěch – až to možná přestane být aktuální.

Například jsme si zvykli na vylepšenou grafickou úpravu Českého zápasu a na zavedení speciálních magazínových čísel – že to už bereme jako samozřejmost. Ale jakkoli slovo, poselství, stylistika a slovesná úroveň jsou u periodika nepochybně na prvním místě, neměli bychom mezi „hezkými věcmi“ zanedbat ani pohled na

estetickou stránku našeho církevního týdeníku. Ne, redakce si mě neobjednala! Jen tak jsem se zahleděla na celkové řešení, barevnost a vzhled stránek. A uvědomila jsem si, jak vzdušně a zajímavě vypadají strany díky tomu, že není plocha rovnoměrně celá zaplněna písmenky až do posledního milimetru. Vešlo by se tam pár slov navíc, patrně postradatelných slov, kdyby vedle nadpisu článku nebylo bílé místo až do konce řádku. Ale právě tahle mírná nepravidelnost ožívuje celou dvojstranu a ještě více navádí zrak na vlastní nadpis. Jako by ty stránky volně dýchaly, když nejsou svázané uniformitou šedi stejnoměrně potištěných listů. Ty bílé plošky a tu a tam rámeček nejsou rozmařilost!

A to ani nemluvím o roztomilých kreslených vtipech. V generaci otců zakladatelů by patrně nebyly prošly, ale dnes působí osvěživě, svérázně a vskutku nemusí nikoho urazit, jakkoli obsahují nepřilíší důstojné postavičky v taláru. Když listujeme časopisem – a u magazínového čísla už je čím listovat – těšíme se, že se tam objeví ještě nějaká obrýlená skupinka s veselým textem. Mezi články, z větší části závažnými, je stejně legitimní, jako šašek v klasické tragédii. Ten časopis, který bereme do ruky, je prostě hezká věc.

Pavla Váňová

K zamyšlení

Když učiníme všechno, co je v našich silách,
pak Bůh učiní to ostatní. Arnold Janssen

Být užitečný neznamená být nepostradatelný.
Marie von Ebner-Eschenbach

Ještěže vás nepředchází dobrotu, je spravedlnost
suchým chlebem. Madeleine Delbêr

Bůh se zjevil, ale ne jako světelná reklama, která se nám vnucuje. Člověk ho může snadno přehlédnout. Bůh mluví, ale ne jako hřmění, které nás probudí. Člověk ho může snadno přeslechnout. Jen ti spatří jeho znamení, kteří vyhlížejí a pozorně naslouchají. Jen ti spatří jeho znamení a uslyší jeho hlas, ti, kteří jsou bdělého srdce.

Theo Gunkel
přeložil Zdeněk Svoboda

Nad Písmem

Neschopnost apoštolů a láska Boží

Sk 9,1-20; Zj 5,11-14; J 21,1-19

Saul nepřestával vyhrožovat učedníkům Páně a chtěl je vyhladit. Šel proto k veleknězi a vyžádal si od něho doporučující listy pro synagogy v Damašku, aby tam mohl vyhledávat muže i ženy, kteří se hlásí k tomu směru, a přivést je v poutech do Jeruzaléma. Na cestě, když už byl blízko Damašku, zarážilo kolem něho náhle světlo z nebe. (Sk 9,1-3)

Zeptal se ho potřeť: „Šimone, synu Janův, máš mne rád?“ Petr se zarmoutil nad tím, že se ho potřetí zeptal, má-li ho rád. Odpověděl mu: „Pane, ty víš všecko, ty víš také, že tě mám rád.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé ovce!“ (J 21,17)

Texty, které připadají na dnešní neděli, ukazují na Petra a Pavla. Dva zásadní apoštoly evangelia. Petr je skálou, na které Pán chce stavět svou církev, ten, kterému jsou svěřeny klíče od Božího království, jeden z prvních povolání, jeden z prvních sloupů jeruzalémské církve. Pavel je apoštolem národů. Povolán Kristem, aby zvěstoval blahou zvěst i pohanům, až na sám konec země. Ten, na kterém stojí nemalá část křesťanské teologie do dnešních dní. Přesto jsou oba, jak to jen říci, lidmi nevhodnými a nijak skvělými. My bychom však očekávali, že by mělo jít o nejlepší ze všech, o ty spolehlivé, věrné, schopné atd. Ale když se podíváme podrobně na jejich osoby, vidíme, že nebyli nijak dokonalí. Petr často nechápal, sám Ježíše poučoval, jednal neadekvátně a nevhodně v různých situacích, a když Pána zajali, tak utekl a zapřel. A i později

ve vedení církve se nechoval vždy úplně ježišovskými. Pavel byl horlivým pronásledovatelem církve a i po svém obrácení zůstal horlivým obhájcem své vlastní osoby a svého úřadu.

Takoví byli první z apoštolů, ke kterým vzhlížíme jako k ideálu prvotní církve. O co horší museli být ostatní apoštolové? A o co horší jsme my, kteří k nim dnes vzhlížíme? Jsme daleko slabší, pohodlnější, neschopní se obětovat pro věc a promluvit nahlas a jednoznačně, když je to třeba, jsme ale také neschopní soucitu, odpuštění, empatie... Lidé od počátku času žili v hříchu, vždyť hřích se nevyhnul ani prvním lidem. Hříšní byli lidé kdysi, jsou dnes a budou až do konce času. Hřích je lidskou neschopností dostát Božím požadavkům. Dostát pravému smyslu a cíli lidského života. To vyžaduje vědět nejen, kam směřujeme, ale i jakým způsobem tam máme dojít, vyžaduje to disciplínu, odříkání, sebeobětování, vytrvalost, odvalu... Toho všeho se nám lidem však velmi často nedostává. Bůh ale ví, že takoví jsme, a tak nám pomáhá a jedná s námi podle toho, jací jsme. Plná poslušnost Božimu vedení, dokonalost v pravém lidství a lásce není totiž určena pro tento čas, ale až pro náplň věčnosti,

jak o tom výmluvně vypovídá Zjevení Janovo. I proto Kristus ustanovil jako své apoštoly lidi a nikoli polobohy, aby ukázal, jak se věci mají. Že nás lidi přijímá takové, jací jsme. Ne že by od nás nic nepožadoval a neočekával, avšak činí to vždy s vědomím, že to více nebo méně pomotáme. Nabízí nám však své odpuštění a uzdravení, svou pomocnou ruku, aby nás vždy znovu z našich pádů pozvedl a pomohl nám zpět na cestu s Bohem. Vždyť právě to je poselství Velikonoc, že navzdory temnotám světlo nezhasíná, že navzdory lidské nedokonalosti a hříchu Pán jedná svým vlastním způsobem k naší spáse a nápravě. Ačkoli se může zdát svět kolem nás a někdy i náš osobní život temný a beznadějný, ačkoli se může zdát, že Bůh nedělá nic jiného než mlčí, tak skrze kříž a prázdny hrob jsme ujištěni, že to celé má smysl a cíl. Často se nám to nedaří a téměř vždy to pro nás není výhodné, přesto jsme spolu s apoštoly, spolu s Petrem a Pavlem povoláni k tomu žít dobrým křesťanským životem, vytrvat na cestě, na kterou jsme vstoupili, a důvěřovat Slovu, které k nám bylo promluveno s vírou, láskou a nadějí.

Filip Sedlák

Svatý Bože, děkujeme Ti, že nás přijímáš takové, jací jsme. Děkujeme Ti za milost odpuštění našich hříchů a vin i za oběť Tvého Syna, která nám otevřela k Tobě cestu. Posiluj nás stále svým svatým Duchem, aby nás vedl v následování Krista po cestě života, abychom svědčili o Tvém milosrdenství již v tomto čase a jednou Tě v náplni věčnosti plně oslavili v dokonalosti a svatosti, až se Tvůj Syn vrátí a Ty vše obnovíš a stvoříš nové. Amen

Duchovní život ...

Dokončení ze str. 1

V té době jsem jako nový biskup brněnské diecéze cítil, že je potřeba nabídnout možnosti k prohloubení duchovního života, a exercicie představovaly jednu ze součástí programu duchovního života, který jsem chtěl do diecéze přinést. A protože nebylo snadné najít nějakého exercitátora, tak jsem se té úlohy ujal sám a už mi to tak nějak zůstalo. (úsměv)

Meditace a duchovní rozměr života

Tři dny postních cvičení v Brně jste zahájil takovou základní obecnou meditací. Je zajímavé, že i mnoho lidí v Česku, lidí bez vyznání, meditaci čím dál víc vyhledává a praktikuje...

Myslím si, že je to reakce na současnou dobu, na stres a velkou rychlost života. Vnímám to jako svědectví, že duchovní život se týká každého člověka, že je univerzální všelidskou potřebou nebo touhou. Dovedu si představit, že bychom pořádali nějaké exercicie třeba pro lidi, kteří se nepovažují přímo za křesťany, ale hledají hloubku, ticho, ponor. Víím, že jezuité v zahraničí takové aktivity nabízejí. Zatím ale přímo kolem sebe nemám zájemce, kteří by podobnou potřebu měli, ale dovedu si představit dny ztišení pro každého člověka, aniž by se deklaroval jako křesťan nebo jako náboženský jedinec.

A je vlastně otázka, co znamená duchovní a náboženský. Já si myslím, že se takový rozměr života skutečně dotýká každého člověka.

Vý jste pro letošní exercicie v Brně vybral příběh, který známe z evangelia pod názvem Proměnění Páně nebo Proměnění na hoře. Proč právě ten?

Pro duchovní cvičení můžu třeba vybrat nějaké téma nebo sadu biblických textů... Ale já jsem se rozhodl pro tento text. Podle našeho

lekciónáře se Proměnění Páně do bohoslužeb zařazuje poslední neděli před začátkem postní doby. Máme ho tedy poměrně v čerstvé paměti. Inspirace přišla během přípravy nedělního kázání a zároveň mě téma tak zasáhlo, že jsem si řekl, že by mohlo být nosné i pro celé postní exercicie. Já mám tento příběh hodně spojený s Rublevovou ikonou, takže i to mě ovlivnilo.

Do biblického textu „vstupovali“ posluchači spolu s vámi. Jaké cesty nebo způsoby práce s příběhem jsou při exerciciích možné?

Cest se nabízí vícero. Když vezme klasické ignaciánské exercicie, tak je to cesta představivosti. Člověk si má příběh představovat, vybavovat ve svém nitru, má ho prožít ve svém vnitřním světě. Je to něco podobného, jako kdybychom měli namalovat obraz a promyslet celý výjev a postavy. Jde o základní metodu – představit si příběh, představit si sám sebe, jak jsem svědkem oné události, případně se mohu vžít do některé z postav a zevnitř se na příběh podívat a prožít ho. Pochopitelně jsou i další způsoby. Například že si člověk text prochází, opakuje a nechá ho na sebe působit tak, že ho třeba zasáhne určitá jeho část, věta nebo slovo v něm. Někdy se nám nad biblickým příběhem otevře asociace k jiným biblickým příběhům. A úplně nejjednodušší způsob meditace tak, jak se praktikuje v rámci Světového společenství pro křesťanskou meditaci, je, že člověk si v myslí opakuje nějaké krátké slovo (krátkou část textu, pozn. red.), a tak stráví určitý čas. Čili toto všechno lze nazvat meditací.

Jde o vnitřní proces, vnitřní aktivitu člověka, jak vybraný text pro sebe zpracovat. Nabízí se velký svobodný prostor pro to, co je komu blízké. Každý si může vyzkoušet různé způsoby meditace a držet se toho, co k němu promlouvá, co je pro něho nosné.

Inspirace v jiných tradicích

Používal jste třeba zmíněnou ikonu Andreje Rubleva nebo modlitby různých křesťanských tradic. Co všechno pro vás je nebo bývá inspirací?

Může to být cokoli ze zdrojů evangelických, katolických nebo pravoslavných. I když mají původ v jiné tradici, mohou být užitečné a inspirativní. Ignaciánská cvičení se dělají u evangeliků a s východní modlitbou Ježíšovou se setkáte i u katolíků. Jakýkoliv autentický projev duchovního života je přínosem v kterékoliv křesťanské tradici.

Není právě toto něco, co by mohlo být Církvi československé husitské blízké díky jejímu rozkročení mezi vztahem k reformaci a vyjitím z prostředí katolické církve v minulosti?

Určitě. Je to dar, který církev dostala právě v tom, že se v ní setkávají nejrůznější tradice. Jiní zase říkají, že církev si má zachovávat svou identitu. Takže jde o citlivou otázku. Diskutujeme o tom, jestli prvky odjinud neohrožují naši identitu. Já si myslím, že neohrožují. Naši identitu vidím už v tom, jakým způsobem zmíněné podněty zpracováváme. Způsob, jak začleňujeme elementy z jiných zdrojů, je náš specifický. Nekopírujeme totiž cizí vzory, ale podněty zpracováváme, díváme se na ně a přijímáme je tím, co máme v sobě. Osobně se domnívám, že nám tyto prvky pomáhají k většímu rozvoji a prohloubení duchovního života a to je dnes nezbytně nutné. A nakonec i ona touha, co je mezi lidmi mimo církev, kteří duchovně hledají, jen potvrzuje, že jde o službu, kterou máme jako členové ČČSH nabízet druhým.

V rámci dopoledních bohoslužeb při postních cvičeních jste používali Liturgii pro menší společenství. Jak vznikla?

V době, kdy jsem byl biskupem, jsme o prázdninách s mládeží jezdili do Taizé. Tam je program zajišťovaný ekumenickou komunitou, ale vždycky bývalo zvykem, že poutníci měli jednou za týden svou bohoslužbu, a tak jsme hledali nějakou liturgickou formu, která by byla jednoduchá a nebyla zpívaná jako Liturgie K. Farského, protože v Taizé se bohoslužby konají v románském kostelíku, kde nejsou varhany. Hlavním důvodem bylo to, že ne všichni účastníci Liturgie K. Farského znají. Šlo původně o poutnickou bohoslužbu a poprvé jsme ji opravdu slavili v Taizé asi v roce 2001. Pak jsme ji začali používat na duchovních cvičeních a tím, jak různí lidé jezdí na naše exercicie, tak

Doporučil byste nějakou literaturu nebo zdroj informací pro toho, kdo by se právě teď chtěl s křesťanskou meditací seznámit blíž?

Možná bych odkázal na Světové společenství pro křesťanskou meditaci. Má i českou pobočku a vydává drobné publikace. Určitě poradím tituly z produkce jezuitů – nakladatelství Refugium nebo autora Anselma Grúna, který napsal například exercicie pro všední den. Je dobré být s někým ve spojení a svou zkušenost konfrontovat, konzultovat, ale návody na meditaci jsou jednoduché. Jezuité mají webové stránky nazvané Posvátný prostor (www.modlitba.net), jež vás vedou meditací a jsou určeny lidem, kteří nemají moc času a mohou se takové aktivitě věnovat třeba jen deset minut denně. I to bývá pro někoho dobrým uvedením do meditace.

za rozhovor děkuje Jan Zítka

VYHLEDÁVACÍ ŘÍZENÍ NA POZICI REDAKTORA

Ústřední rada ČČSH vyhlašuje vyhledávací řízení na pozici **redaktora/redaktorky Českého zápasu**, periodického tisku ČČSH

Předpoklady:

- VŠ vzdělání (teologické nebo humanitní)
- praxe
- znalost práce s grafickými programy výhodou
- členství v ČČSH výhodou

Příhlašku obsahující životopis, kontaktní údaje a případně reference zašlete do 15. 5. 2019 na Úřad ÚR ČČSH na adresu:

ÚR ČČSH, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6
nebo e-mailem na adresu: ustredni.rada@ccsh.cz

Kostel v zemi nikoho

Zdeněk Svoboda

Vytlučenými okny jak prázdnými důlky
pozoruje zem
od jara do zimy

Mlčí

nebrání se hrubým rukám času
je jako mrtvý

V klenutí nad dřevěným křížem
si stavějí vlaštovky hnízda
v lavicích posedává zamyšlené ticho
pištaly varhan rozeznává zatoulaný vítr
mezi dlaždicemi vyráží vítězná tráva
a déšť se prochází po stěnách

Občas

zapaskají nad děravou věží granáty
bušící jako pěsti na bránu nebes
Střely okusují omítku
a z plamenometů vyšlehnou peklo

Opuštěný kostel

Opuštěný zvon

Opuštěné srdce

Však možná

že sem někdy v dusném odpolední
zabloudí voják
a natáhne se na vrzavém kůru
snad běženec se schoulí ve výklenku pod schody
nebo zvěř se tu skryje před nepohodou
či aspoň včela sem vlétne

Vždyť tady byl kdysi domov

a ještě z něho neodešlo

milosrdenství

Anketa

Proč se účastníte postních exercicií v Brně? Čím především je pro vás tato aktivita přínosná nebo zajímavá?

Pavla Roupcová, NO Brno Botanická

Jezdím sem pravidelně patnáct let a myslím si, že člověk by se měl v některých částech roku zastavit a zaměřit se na modlitbu a naslouchání Bohu. Právě to se mi v civilním životě moc nedaří, protože práce a rodina si žádají hodně času. A proto se sem vracím, do prostředí, které mi pomáhá věnovat se lépe četbě Písma a modlitbě. Člověk se vytrhne ze starostí všedního života a uklidní se. I společenství je zde velice příjemné a otevřené. Pomáhá mně to nabrat síly a vrátit se domů odpočinutá.

Tomáš Chytil, farář v Ostravě-Polance a Ostravě-Svinově

Jezdím sem posledních pět let vcelku pravidelně, a to před Velikonocemi i před Vánocemi. Prožívám bohoslužby, přijímání, modlitby a vnitřní usebrání, které mě pak posiluje, dává pokoj a nadhled pro moje další působení.

Lída Hadačová, NO Vyškov

Já jsem na duchovní cvičení přijela už asi pošesté a vždycky se sem těším. Mám tady možnost se ztišit a nic mě neruší a navíc je na Lipové krásné prostředí. Také se můžeme sdílet s bratrem Šandrou, který nás duchovně doprovází.

Zprávy

Pražský klub spisovatelů, Dialog na cestě a NO CČSH Praha 8 – Karlín

V úterý 21. května 2019 od 18 hodin Vás srdečně zveme na literární pořad v rámci pravidelné řady Setkání spisovatelů

Co skrývala urozená paní z letohrádku Hvězda

Spisovatel, záhadolog, publicista **Karel Dudek** představí nejzáhadnější knihu světa, tzv. Voynichův manuskript, který nedokážou vyluštit ani špičkové moderní počítače. Přesto můžeme pátrat, o čem zřejmě vzácný dokument pojednává a co vedlo k jeho vzniku. Jak je příběh tajemného rukopisu spojen s osudy krásné Filipiny Welscrové, manželky Ferdinanda Tyrolského? Dokázali alchymisté skutečně vyrobit zlato? A kam zmizely hlavy pražských pánů popravených na Staroměstském náměstí?

Karel Dudek (*1956) - profesní život strávil jako chemik v rafinerii ropy v Kralupech nad Vltavou. Mezi jeho záliby patří archeoastronomie, megalitické stavby, záhady všeho druhu, historie, magie, sci-fi literatura. Přednáší v České republice a na Slovensku.

Velmi často publikuje odborné články na vědecká, kulturní a historická témata. Vydal monografii o možném původu slavného Voynichova rukopisu „Stopa vede do Čech“, nyní mu vychází kniha o epizodách ze staropražských dějin „Kelley, Brunecvík a hlavy českých pánů“.

Místo konání : Zasedací místnost NO CČSH, Vítkova 13, Praha 8 - Karlín
www.praha8.cz, www.husiti.cz, www.dialognaceste.cz, www.cesh.cz, w.obecspisovatelu.blog.cz

Songová bohoslužba v Hradci Králové

Poslední neděli v měsíci míváme v náboženské obci v Hradci Králové songovou bohoslužbu. I tentokrát, 31. března, nás přivítala v zimní modlitebně na faře naše milá sestra farářka Františka Klásková. Pokaždé všechny sestry a bratry mile překvapí zorganizováním téměř koncertního provedení připravených písní a jejich interpretů. Sama hraje na zobcovou flétnu, někdy ji doprovází její sestra Emilka, taky na flétnu, a bratr Pepa Klásek na trubku. Vybrané písně nejen ze zpěvníku jsou vždy duchovním zážitkem po celou bohoslužbu. Tentokrát naše společné zpívání doprovázely dvě dobré duše na klavír a housle. Hrou na klavír provázela paní profesorka Milada Lorenzová, která rovněž řídí a vede sborový zpěv našich sester a bratrů při svátečních akcích. Na krásně znějící housle bezvadně zahrála naše milá Sára Pechancová.

Celá bohoslužba byla pro nás všechny úvodem do zanedlouho nastávajících dnů připomínání vzkříšení Ježíše Krista. Při bohoslužbách, kdy se všichni už mnoho let setkáváme, vládne opravdová radost ze společného slyšení Božího Slova od milé sestry farářky Františky, a stejně tak od hostujících duchovních.

Helena Zimmerová

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Zjevení u Tiberiánského jezera

Potřetí se vzkříšený Ježíš ukázal svým učedníkům. Chcete-li se dozvědět, co řekl Petrovi, nahradte čísla písmeny podle klíče.

12 5 23 26 11 19 9 3 23 13 14 13 1 5 20 10 8 16 5 9 13
11 19 9 12 1 14 11 19 9 8 21 7 13 1 13 6 1 26 25 6 19
21 2 18 15 6 20 11 9 15 24 21 7
17 16 22 6 5 6 12 1 14 15 6 8 4 6 20

1 = a	10 = i	19 = s
2 = á	11 = j	20 = š
3 = B	12 = k	21 = t
4 = C	13 = l	22 = v
5 = D	14 = m	23 = y
6 = E	15 = n	24 = Ÿ
7 = ě	16 = o	25 = Z
8 = CH	17 = p	26 = ž
9 = i	18 = R	

(Řešení z minulého čísla: Dokud neuvidím na jeho rukou stopy po hřebec a dokud nevložím do nich svůj prst, neuvěřím.) Jana Krajčířiková

Pietní setkání na Masarykově nádraží

Církev československá husitská a České dráhy, a.s., ve spolupráci s Čs. obcí sokolskou, Čs. obcí legionářskou a s vedením MČ Praha 1, zvou na pietní setkání u příležitosti 74. výročí tragických obětí květnových událostí roku 1945 v prostoru Masarykova nádraží. Ve čtvrtek 23. května od 11 h ve vestibulu nádraží (vchod z Hyberské ulice). ON

TOBI A DAN – Cesta do hlubin duší mladých filmařů

Našimi hosty budou mladí talentovaní filmaři Tobiáš Frýdl a Daniel Polák, kteří tvoří autorské duo Tobi & Dan a mají za sebou již několik zdařilých krátkých filmů. Konkrétně ten poslední – Shledání si budeme společně promítat a diskutovat s autory o tom, jaké to je být mladými filmaři.

Ve čtvrtek 9. května od 19 hodin ve Farského sále (Dykova 1, Praha 10). FS

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

pondělí 6.5. 2019, 20.00
CAMERATA PRAGENSIS ORCHESTRA
Aleš Bárta – varhany
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, W. A. MOZART

úterý 7.5. 2019, 17.00
Michal Hanzal – varhany
František Bílek – trubka
G. F. HÄNDEL, J. S. BACH, G. P. TELEMANN, W. A. MOZART

středa 8.5. 2019, 17.00
Bohumír Rabas – varhany
Jana Jonášová – soprán
J. S. BACH, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, Ch. M. WIDOR

středa 8.5. 2019, 20.00
PRAGUE STRING ORCHESTRA
Adéla Vondráčková – housle
Vratislav Vltna – hoboj
W. A. MOZART, J. S. BACH, A. VIVALDI, A. DVOŘÁK

čtvrtek 9.5. 2019, 17.00
SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS
Michal Hanzal – varhany
Martina Bauerová – soprán
František Bílek – trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

pátek 10.5. 2019, 17.00
František Šťastný – varhany, cembalo
Vratislav Vltna – hoboj
G. Ph. TELEMANN, J. S. BACH, W. A. MOZART, G. F. HÄNDEL

pátek 10.5. 2019, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat – barokní housle
Yvona Škvárová – mezzosoprán
W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL

sobota 11.5. 2019, 17.00
Zuzana Němečková – varhany
Věra Likérová – soprán
G. CACCINI, J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART

sobota 11.5. 2019, 20.00
RADIO SYMPHONY COLLEGIUM
Marek Zvolánek – trubka
A. DVOŘÁK, M. RAVEL, W. A. MOZART, A. VIVALDI

neděle 12.5. 2019, 17.00
PRAŽSKÉ DECHOVÉ KVINTETO
Jan Machat – flétna
Jurij Likin – hoboj
Vlastimil Mareš – klarinet
Miloš Wichterle – fagot
Jan Vobořil – lesní roh
W. A. MOZART, L. van BEETHOVEN, G. BIZET, J. HAYDN

neděle 12.5. 2019, 20.00
CAMERATA PRAGENSIS ORCHESTRA
Aleš Bárta – varhany
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, W. A. MOZART

Změna programu vyhrazena.

Ústřední rada Církve československé husitské vyhlašuje vyhledávací řízení na obsazení pozice

ředitel / ředitelky Husitské diakonie

Charakteristika vykonávané činnosti: Metodické vedení ředitelů jednotlivých středisek Husitské diakonie
Prezentace činnosti diakonie a sociální práce církve
Příprava projektů v sociální a diakonické oblasti
Tvorba návrhu koncepce rozvoje a rozpočtu pro Správní radu Husitské diakonie

Kvalifikační předpoklady: VŠ vzdělání, znalost sociální problematiky, praxe, organizační, komunikační a manažerské schopnosti, bezúhonnost, členství v CČSH

Přihlášku s životopisem zašlete do 15. 5. 2019 na adresu Církve československé husitské, personální oddělení, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6; nebo mailem na adresu personalistika@csh.cz. Pro více informací kontaktujte Mgr. Aleše Ptáčka, tel: 604 224 830, email: ales.ptacek@csh.cz

Z ekumeny

SRC SPOLUPOŘADÁ BUDDHISTICKO-KŘESŤANSKOU KONFERENCI

Světová rada církví se bude spolupodílet na organizování 13. výroční konference Evropské sítě buddhisticko-křesťanských studií, aby připomněla sté výročí narození Lynna A. de Silvy, průkopnické osobnosti křesťansko-buddhistického dialogu. Mezinárodní konference se uskuteční 27. června – 1. července v Arcioplatství sv. Otýlie poblíž německého Mnichova.

De Silva (1919–1982), metodistický pastor ze Srí Lanky, byl po mnoho let ředitelem Centra pro náboženství a společnost v Kolombu a nejdůležitějším členem pracovní skupiny Podjednotky SRC pro dialog s lidmi živých náboženství a ideologií, jak zněl tehdejší název Úřadu pro mezináboženský dialog a spolupráci SRC.

Hlavním tématem konference bude „Buddhisticko-křesťanské střetávání: vizi-onářský přístup“. Prof. Elizabeth Harrisová, prezidentka Evropské sítě buddhisticko-křesťanských studií, ve svém uvítacím dopise píše: „Téma konference se dotýká naší vize buddhisticko-křesťanského střetávání. Témata, jimiž se budou pozvaní přednášející zabývat, jsou inspirována prací reverenda Dr. Lynna A. de Silvy, metodistického pastora ze Srí Lanky, odborníka na páli, umělce, filosofa, teologa a průkopníka buddhisticko-křesťanského dialogu – právě v době stého výročí od jeho narození.“ Podle Harrisové budou přednášející „propojovat zkoumání de Silvyova díla s vizionářským přístupem, který se dívá do budoucnosti buddhisticko-křesťanského střetávání, a s jeho nedávnými úspěchy.“ Programový koordinátor Úřadu pro mezináboženský dialog a spolupráci SRC Rev. Dr. Peniel Rajkumar k chystané konferenci poznamenal: „... De Silva pro Světovou radu církví mnoho znamenal. Jeho přesvědčivé intervence během shromáždění SRC v roce 1975 v Nairobi, kdy se ukázalo, jak ožehavým tématem dialog je, změnil směr, jakým se SRC v mezináboženském dialogu angažuje.“

Připravila Kateřina Vítková

Autor kresby Tomáš Altman

